

سوال

زنی همسرش را رُقِیَّه کرده است (روی او دعا خوانده است) در حالی که نسبت به این کار علم نداشت. پس از آن شوهرش دچار توهم شد و چیزهایی مانند مارمولک را می‌دید و سپس همسرش را طلاق داد. آیا این رُقِیَّه تأثیری در این امر داشته است؟

پاسخ مفصل

الحمدلله.

اگر این رُقِیَّه، یک رُقِیَّه شرعی از قرآن یا تعاویذ شرعی ثابت در سنت بوده، کارش اشکالی نداشته بلکه مشروع و مستحب بوده و آن‌چه رخ داده ارتباطی با این دعا نداشته است.

پاسخ شماره (3476) را ببینید.

اما اگر این رُقِیَّه غیر شرعی بوده مانند انواع رُقِیَّه‌های بدعت‌آمیز یا شرک‌آمیز، فاسد و مضر و غیر سودمند است، چه برای شخصی که رُقِیَّه می‌کند و یا شخصی که رُقِیَّه می‌شود به ویژه اگر یکی از این دو دچار نوعی شرک یا بدعت باشد.

علمای کمیسیون دائم فتوا می‌گویند:

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - اجازه داده‌اند که با قرآن و انکار و همچنین دعاهایی که شرک‌آمیز یا نامفهوم نباشند رُقِیَّه انجام شود، چنان‌که مسلم در صحیح خود از عوف بن مالک روایت کرده که گفت: ما در جاهلیت رُقِیَّه می‌کردیم، پس گفتیم: ای رسول خدا، این را چگونه می‌بینی؟ فرمود: «رُقِیَّه‌های خود را بر من عرضه کنید، رُقِیَّه اشکالی ندارد اگر در آن شرک نباشد». علما به اجماع، رُقِیَّه را اگر به شکلی که اکنون گفتیم باشد، جایز دانسته‌اند، البته با اعتقاد به این نیز یکی از اسباب است که بدون تقدیر الله تعالی اثر ندارد» (۱/ ۲۴۴).

کسی که رُقِیَّه غیر شرعی نموده باید به درگاه الله تعالی توبه کند و روش رُقِیَّه بر اساس سنت را یاد بگیرد.

و همان‌طور که رُقِیَّه شرعی به اذن الله سبب شفا می‌شود، رُقِیَّه غیر شرعی نیز ممکن است سببی برای بلا و خستگی شود. الله تعالی می‌فرماید:

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ [شوری: ۳۰]

(و هر مصیبتی به شما برسد به سبب دستاورد خود شماست و [الله] از بسیاری درمی‌گذرد).

اما با این حال آن‌چه رخ داده را باید به الله سپرد و کسی نمی‌تواند به قطع بگوید چرا این چیز رخ داده و مشخص نیست که آیا این به سبب آن رُقیه بوده یا به سببی دیگر یا این‌که صرفاً یک ابتلا و آزمایش از سوی خداوند است؛ و آن‌چه برای بنده واجب است توبه به سوی الله از همه گناهان است زیرا گناه بنده اساس همه مصیبت‌هایی است که او دچارش می‌شود و لازم است که نیازش را به الله عرضه کند تا هر زیانی را که به او رسیده از وی دور کند و همراه با آن از اسباب علاج و رقیه شرعی بهره بگیرد و به انکاری مانند انکار صبح و شام و انکار خواب و لباس و وارد شدن و خارج شدن از خانه را بگوید زیرا بنده در برابر شیطان به دژی مستحکم‌تر از ذکر و یاد الله پناه نبرده است.

والله اعلم.